

Cô ấy là vợ chưa cưới của tôi

Contents

Cô ấy là vợ chưa cưới của tôi	1
1. – Phần 1	1
2. – Phần 2	5
3. – Phần 3	8
4. – Phần 4	10
5. – Phần 5	13
6. – Phần 6	16
7. – Phần 7	18
8. – Phần 8	20
9. – Phần 9	22
10. – Phần 10	25
11. – Phần 11	28
12. – Phần 12	29

Cô ấy là vợ chưa cưới của tôi

Giới thiệu

Note: tên nhân vật trong fic này là tên thật, những ai coi Teen titans nếu không biết tên thật của các

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-ay-la-vo-chua-cuoi-cua-toi>

1. – Phần 1

Phần I: Kỉ ức

“Kori! Tớ sẽ bắt được cậu!” Một cậu bé tóc đen, kháu khỉnh nói với cô gái cậu chơi cùng.

“Ha, tớ không nghĩ vậy đâu Richard!” Cô gái được gọi là Kori nói.

Họ đang chơi điện tử,những đứa trẻ này khoảng 12 hoặc 13 tuổi.

“Cô Kori,tôi có nên pha trà cho cô không?”Cậu bé tên Richard hỏi.

“Không,ở đây chẳng có ai ngoài chúng ta,tớ ghét mọi người gọi tớ là “cô Kori”,tớ ghét trà,tớ ghét cậu hành động như một người hầu”,Kori nói ại tức giận.

“Nhưng tớ là người...”Richard nói lí nhí.

“Nghe này Richard,kể cả cậu có là người hầu thì cậu không phải tự xem mình như vậy hiểu không?”

Khi Kori chuẩn bị đứng dậy lấy thêm bánh,Richard nắm tay cô.Kori nhìn xuống và thấy Richard nhìn cô.Mắt họ gặp nhau.

Đôi mắt đẹp đó...Họ đều nghĩ.

Họ đều biết chuyện gì sẽ xảy ra;nụ hôn đầu khó quên,và môi họ chạm nhau.Kể cả đây là lần đầu với cả hai,nhưng họ không cảm thấy lúng túng vì họ đã hiểu nhau quá rõ.

“Richard Grayson!Sao cậu dám hôn con gái tôi hả?”Một người đàn ông khoảng bốn mươi tuổi nói.

“Cha,nó không phải như cha trông thấy đâu!”Kori khóc.

“Vậy hả?Con tưởng cha điên chắc?”Ngài Anders rất tức vì ông không muốn con gái mình hẹn hò một người hầu đáng thương.

Ngài Anders lôi Richard đi.Và Richard rất yếu nên cậu không thể làm được gì.

“Về phòng của người và dọn đồ lại!”Ngài Anders mắng.”Ta tưởng người là một đứa trẻ mồ côi đáng thương nên ta cho người ở lại đây,nhưng người không biết chỗ của mình?Người chỉ là một người hầu!Người không có lí gì để hẹn hò Kori.”

“Thưa ngài,cháu đã dọn đồ xong”

“Đây là tiền lương tháng này của người”Ông đưa cậu ấy 300 đô la”Bây giờ hãy ra ngoài”

Kori bị nhốt ở trong phòng.Ngài Anders không muốn cô ra ngoài khi

Richard đã đi mất.Cô nhớ rằng cô đã nhờ Galfore đưa cho Richard một tờ giấy.Galfore nói rằng ông đã đưa nó cho cậu ấy,nhưng ông cũng nói rằng Richard cũng nhờ ông đưa một mảnh giấy cho cô.Kori nắm chặt mảnh giấy trong tay.Cô không dám đọc nó.Đúng lúc đó Richard cũng cầm tờ giấy trên tay cậu.Và cậu chẳng dám đọc nó.

“Cảm ơn ngài”Cậu trả lời.

Cậu bước ra khỏi nhà.Richard nhìn lên bầu trời xanh thẳm.

Một ngày thật đẹp để ra đi

Cậu nhìn lên cửa sổ phòng Kori.Kori đang ngồi đó,khóc.Cô ấy vẫn cầm bức thư.Cậu ấy cười và nói như không có tiếng.

Đừng khóc

Rồi Kori cười,vì khi còn nhỏ họ đã có chơi với nhau.

Richard cười lại và quay ra. Và cậu qua đường không nhìn. Có một chiếc xe thể thao chạy rất nhanh đến chỗ cậu. Cậu nhìn và shock.

-

Chiếc xe đâm cậu bé tóc đen. Cậu bé ngã trong đau đớn. Người đàn ông trong chiếc xe chạy nhanh ra chỗ cậu. Anh ta nhanh chóng lấy điện thoại ra gọi xe cứu thương.

Trên cửa sổ cô gái tóc đỏ và mắt xanh lục bảo đã nhìn thấy hết.

“Đấy không phải là Richard” Cô ấy thầm thì và ngắt đi. Một người đã nhìn thấy cô ngã.

“Cô Kori!” Anh ta hét.

-

Bên ngoài nơi chỗ tai nạn xảy ra, một người bước ra khỏi nhà.

“Được rồi Richard chỉ cần cậu hứa cậu không... cái gì...?” Ngài Anders nói khi nhìn thấy Richard trong đồng máu. Khi ông định chạy đến chỗ cậu, ông nghe Galfore nói.

“Ngài Anders! Cô Kori ngắt đi rồi!”

“Sao, thật nhiều tai nạn!” Ông nhìn lại chỗ Richard, cậu đã được một người đàn ông lạ mặt giữ, trông người đó rất quan tâm đến cậu! Ông cũng nghe thấy tiếng còi xe cứu thương.

Xe cứu thương đến rồi

Ông chạy tới phòng của Kori.

“Gọi xe cứu thương nhanh!”

Cùng lúc đó, cùng một bệnh viện, nhưng khác phòng, Kori và Richard đều hét “Ai đây?”

-Với Richard-

“Ai đây?”

Và người ngủ bên cạnh cậu thức dậy.

“Uh tôi ư” Tôi tên là Bruce Wayne.”

“Un xin lỗi, câu hỏi đso không phải cho ông nhưng tôi đang định hỏi ông”

“Vậy cậu tên là gì, cậu bé của tôi?”

“Uhm... Tôi quên rồi.”

“Điều đó có thể xảy ra sau vụ tai nạn, cậu ấy cso thể mất vài kí ức; trong trường hợp này cậu ấy quên người quan trọng nhất với mình và nhưng việc liên quan”, bác sĩ giải thích.

“Thật là đáng thương, ai là bố mẹ cậu?”

“Tôi mồ côi” Richard trả lời.

“Oh, cậu có cuộc đời thật đau khổ, nhưng từ bây giờ tôi sẽ nhận nuôi cậu. Từ bây giờ cậu sẽ được gọi là Robin Wayne. Tôi, Bruce Wayne chính thức

nhận nuôi cậu”

“Cảm ơn ngài Wayne”Richard cười.

“Không phải ngài Wayne,là cha”

“Uh ngài...Ý con là cha tờ giấy gì đây?”Richard hỏi, nhận ra rằng mình đang cầm một tờ giấy.

“Con cầm tờ giấy đấy từ khi con bị tai nạn,cha không biết nó là gì”

-Với Kori-

“Ai đây?”

“Ôi Kori con quên cha sao?”Ngài Anders lo lắng.

“Tất nhiên là không,cha,con nhìn thấy một người con trai trong mơ,nhưng con không biết đó là ai nên con hỏi to”Kori giải thích “Cha,con đang ở đâu?”

“Con đang ở trong bệnh viện,con yêu”

“Tại sao?”

“Con đã bị ngất,con không nhớ sao?”

“Không,con không nhớ”

Bác sĩ đã đứng,con bé đã mất trí nhớ và trong trường hợp này,nó quên đi mất người quan trọng nhất với nó.Và nó quên mất Richard Ngài Anders nghĩ.

“Con đã mất đi một chút trí nhớ,con sẽ nhớ lại nhanh thôi”

Kori gạt đầu,cô có tờ giấy nắm trên tay.

“Cái gì đây?”Cô hỏi khi nhìn vào tờ giấy.

“Cha không biết,con cầm tờ giấy đó từ khi con ngất và con không muốn bỏ ra”,cha cô trả lời.

Kori và Richard,ở hai phòng khác nhau,đọc bức thư và cười.

Kể cả mình không nhớ.Mình biết người này rất quan trọng với mình.Cả hai cùng nghĩ.

Nội dung bức thư:

Thời gian có thể làm chúng ta xa nhau

Nhưng tôi sẽ luôn bên bạn

Bạn sẽ trong trái tim tôi,trong giấc mơ

Dù chúng ta có cách xa hàng dặm

Tôi hứa rằng tôi sẽ không quên

Ngày chúng ta hôn nhau hay ngày chúng ta gặp

Bầu trời có thể sập,sao có thể che

Nhưng tôi sẽ luôn yêu bạn.

2. – Phần 2

Phần II: Sự hứa hẹn

Mình không quên,mình thực sự không quên

-5 năm sau-

-Trong mơ-

“Ai đó?”Karena hỏi,rồi cô thấy rằng ai đó hoặc cái gì đó đang chạy sau lưng cô.Cô quay lại nhưng không có ai.

“Mình đang đi trên...nước?”Karena nói.

Cô nhìn thấy ai đó đang đi đến chỗ cô.Đó là một cậu bé,bởi vì có bóng trên mặt cậu ta nên

Karena không thể nhìn thấy đó là ai.

Bây giờ họ đứng trước mặt nhau,Karena có thể nhìn thấy cậu ấy mặc

gì.Cậu bé đó mặc một chiếc áo màu trắng với chiếc quần trắng.Rồi Karena

nhận ra rằng mình mặc váy trắng.

“Cậu là ai?”Karena hỏi bởi vì cậu bé trông rất quen thuộc,kể cả cô không nhìn thấy mặt cậu.

“Tớ là...Richard”.cậu bé trả lời.

“Tớ có biết c...”Karena không thể nói hết và cô rơi xuống biển dưới chân cô.

“Chờ!”Cô hét.

-Hết mơ-

“Chờ!”Karena hét và ngồi dậy.Cô nhìn xung quanh,không có ai ngoài cô trong phòng.

(Karena Anders:Sau khi Kori mất

trí nhớ.Kori không thể nhớ được tên của mình.Mỗi lần ngài Anders gọi cô

là Kori,cô không thể nhớ được.Nên ngài Anders đổi tên cô là Karena.)

Lạ thật,đã là lần thứ ba trong tuần mình mơ cùng một giấc mơ.

Nhưng không phải đây là lần đầu cô mơ về “cậu bé đó”.Bốn năm về trước,cô mơ như vậy hầu như mỗi đêm.

Vài lần,cậu bé đó chơi điện tử cùng cô,vài lần họ cùng nấu bữa tối,vài

lần chỉ nói chuyện với

cô và có cả vài lần họ đang hôn nhau!

Tất cả những giấc mơ đó trông rất thật,nó không như là tưởng tượng;chúng

như là hồi tưởng của cô.Kể cả không ai tin cô rằng cậu bé đó thực sự có

thật,cô biết chắc rằng cậu ấy là người rất quan trọng với cô.

Karena bước ra khỏi giường và tiến đến cửa sổ.

Một ngày thật đẹp để sống

-Với Richard hay Robin-

Lại là cô gái đó,cô gái trong chiếc váy trắng”,Robin tự nói với bản

thân mình,”Kori,cô ấy tự gọi

mình là Kori,nhưng tên họ của cô ấy là

gì? Có lẽ mình nên hỏi cô ấy...trong mơ” anh cười đùa mình về cái mình vừa nói.

(Robin Wayne: sau khi được Bruce

Wayne nhận nuôi và đặt tên là Robin Wayne. Robin và Bruce chuyển về Gotham. Robin đã đổi từ một cậu bé yếu đuối thành một người khỏe mạnh và sành điệu. Cậu học võ bởi vì cậu không muốn bị coi là ẻo lả, yếu đuối dù cậu không biết lí do tại sao. Và các cơ bắp của cậu đã cuốn hút con gái, cậu có một sở thích mới: săn đuổi gái! Nhưng ột lí do khác và cậu làm vậy.)

Robin bước ra khỏi giường và nhìn qua cửa sổ.

Một ngày thật đẹp để...săn gái (Nghe đáng sợ wa')

“Chào buổi sáng, cô Kori, bồn tắm của cô đã sẵn sàng” Một cô gái tóc tím trong bộ váy phục vụ nói.

“Cảm ơn Rachel và chào buổi sáng cậu” Karena cười

(Rachel Roth: từ khi Richard được Bruce Wayne nhận nuôi, ngài Anders thuê cô làm phục vụ riêng cho Karena. Rachel trầm tính và rất thông thái.)

Rachel nhanh chóng nhìn ra chỗ khác. Không phải là cô không thích nhìn Karena cười, mà là nụ cười của cô ấy rất ấm và ân cần làm Rachel cảm thấy hơi khó chịu. Kể cả đã 5 năm làm ở đây nhưng cô vẫn không quen. Cô phải công nhận; Karena là người tốt nhất mà cô từng gặp.

“Chào buổi sáng, cha” Robin chào bố anh.

“Chào buổi sáng, cậu bé của bố” Bruce cười với anh.

“Sao bố lại nhìn con như thế?” Robin hỏi khi Bruce nhìn anh.

“Dừng lại đi; nó thật kinh khủng. Được rồi, bố muốn nhờ con chuyện gì nào?”

“Bố uh...chẳng là, chọn uh... a.... uh....cho con....một người....chồng sắp cưới...” Ngài Anders nói.

“BỐ LÀM CÁI GÌ CỜ?” Karena hét khi ngã xuống khỏi ghế trong shock.

“Thì, uh...khi con còn nhỏ... Ý bố là Robin khác còn nhỏ. Bố đã hứa nó với một người bạn tốt của bố, Myan Anders”, Bruce giải thích.

(Robin khác: trước khi Richard

được nhận nuôi bởi Bruce, Bruce có con riêng là Robin Wayne, nhưng cậu bé tự nhiên biến mất. Bruce rất buồn và như một người 80 tuổi. Khi ông thấy Richard và nhận ra rằng cậu ấy giống con trai cũ của ông, ông đã cho rằng đây là một món quà từ chúa.)

“Nhưng thế không có nghĩa rằng con phải cưới một người con chưa biết.” Robin phản đối.

“Đó là lời hứa giữa cha mẹ và con cái phải nghe theo, đó là luật” Ngài Anders giải thích.

“Sao cha có thể làm thế này với con?” Kori hét.

Con đang chờ ai đó cha biết không?

“Nhưng họ sẽ chăm sóc tốt công ty và...con”

“Sao con cần người khác phải chăm sóc?”

“Bởi vì cha bị ung thư”

“Cái gì?”

“Ông ấy nói rằng khi ông muốn bỏ sự hứa hẹn này thì bác sĩ bảo ông bị ung thư”,Bruce tiếp tục giải thích”Nên ông ấy năn nỉ bố chăm sóc con gái ông và công ty và vì chúng ta là bạn tốt nên “đồng ý.”

“Vì con mới 17 tuổi,còn quá trẻ để quản lí công ty,con phải 20 tuổi mới được.Còn 3 năm nữa con 20 tuổi,con có thể huỷ hôn lễ được.”Ngài Anders ôm Karena.

“Cảm ơn cha,vì sự....hãnh diện”Karena nói khi gạt nước mắt ra”Cha còn bao nhiêu thời gian ạ?”

“2 tháng”Bruce nói.

“Chỉ còn 2 tháng nữa ông ấy sống ư?”Robin nói.

“VẬY,con có nghĩ con làm được một việc tốt cho ông ấy không?”

“Được,vậy hai tháng tới cha sẽ không bỏ con và chăm sóc con thật tốt”

“Con yêu cha.”Karena cười khi cô còn khóc.

-3 tháng sau-

Sau đám tang,Karena cần một tháng nữa để trấn tĩnh.Tất cả các người phục vụ trừ Rachel đều bỏ đi nên Karena quyết định sẽ đưa Rachel đến nhà Wayne cùng.Đúng ra thì họ sẽ gặp nhau ngày mai nhưng vì không còn chỗ nào để ở nên Karena và Rachel quyết định đến sớm một ngày.

“Oh,Karena,chúng tôi đã không nghĩ cô đến ngày hôm nay!”

“Xin chào ngài Wayne,cháu ra khỏi nhà vì họ nói nó không thuộc về cháu”Karena cười”À,cháu có mang theo cả người phục vụ riêng,nếu ngài không phiền”

“Rất vui được gặp ngài.ngài Wayne,tên cháu là Rachel”

“Tôi cũng vậy,Rachel.Cả hai cháu vào đi”

Và họ bước vào nhà.

“Wow,ngài Wayne,ngài có một ngôi nhà đẹp lắm”Karena nói.

“Cảm ơn Karena và gọi tôi là Bruce nếu cháu cảm thấy dễ chịu”Bruce cười”Cháu đã phải đi cả đường dài đến đây;hãy đi tắm đi và Rachel hãy chuẩn bị phòng cho cô chủ mình.”

“Vâng,ngài Wayne”Rachel nói.

“Và cảm ơn”Karena cười và họ cùng nhau về phòng của họ,dẫn bởi Alfred. Một lúc sau Karena vào phòng tắm để tắm.

Hãy để mình tự làm ình một cốc cà phêBruce nghĩ

“Xin chào Robin”Bruce nói khi nhìn thấy con trai ông về.”Này con đi đâu đấy?”

“Con mệt;con cần đi tắm”

“Được thôi...cái gì!Chờ!”

“Đừng ra lệnh con;bố nói vì cô Karena mai mới đến,nên con có thể làm mọi việc con muốn ngày hôm nay!”Robin nói một cách tức giận.

Ai khoá cửa thế này?Ugh,tên gốc nào

khoá thứ này vậy?Bố ngoài kia và người phục vụ có phòng tắm riêng.Ha,may sao mình có chìa khoá...

“Nhưng cô ấy...”Bruce hét nhưng ông biết đã quá muộn khi ông nghe thấy tiếng con gái hét.

“AAAAAAAAAAAAAH!!!”

Hôm nay không phải ngày của mình...Bruce nghĩ.

3. – Phần 3

Phần III: Thấy tôi, thấy cậu?

Karena đang trong phòng tắm cởi đồ ra.Rồi cô nghe thấy tiếng động sau cửa.

Chắc ai va vào cửa đây mà

Và cô tiếp tục cởi đồ.

Bỗng nhiên...cánh cửa mở ra!

Một cậu bé tóc đen đeo kính râm đứng đó,và từ mắt cậu ấy có thể biết được rằng cậu shock đến mức nào.Nhưng Karena còn shock hơn.

Một cô gái khoả thân làm gì ở đây?Richard nghĩ

“AAAAAH!!!!Cứu!Cứu!”

Robin không để ý đến lời cô nói,bù lại anh hét thứ khác.

“Một tên trộm khoả thân!”Anh ấy hét trước khi bị tát bởi Karena và cô nhanh chóng đóng cửa lại.

“Rachel!Sách!”Karena hét và cầm lấy quần áo của cô.

“Cái gì?”Rachel nói và cô nhanh chóng cầm một quyển sách và chạy đến phòng tắm.Cô thấy Robin đang chạy đi.Cô ấy biết chuyện gì xảy ra và ném quyển sách vào người Robin.

“Yea!Trúng!”Rachel reo.

“Này,đó là cho cái gì vậy?”Robin nói.

“Người nên biết người đã làm gì”Rachel trả lời.

“Oh,đừng để ý_”Robin tiếp tục chạy về phòng của mình.

Rachel chạy đến chỗ Karena và lần này cô đã mặc đồ vào.

“Karena,tôi xin lỗi!”Bruce nói”tiếp tục tắm đi và lần này để Rachel canh cho cô”

“Được ạ...”Karena nói và bước vào phòng tắm.Cô vẫn hơi shock vì chuyện vừa xảy ra.

Một giờ kinh khủng,khi Bruce,Karena và Robin chuẩn bị nói về mọi chuyện vừa xảy ra

“Tôi xin lỗi Karena,ngày đầu tiên của cháu ở đây lại xảy ra chuyệnj như thế này”_Bruce xin lỗi.

“Đó không phải là lỗi của ngài,ngài Wayne,chỉ vì một số người không chấp nhận được rằng khi cửa khoá,thì nó có nghĩa là nó bị khoá!”Karena nói và nhìn giận giữ về phía Robin.

“Trong trường hợp cô không để ý;trước khi cô ở đây,tôi và bố sống ở đây.Và nó không phải là chuyện lớn nếu chúng tôi khoá cửa!”Robin hét trước khi anh đứng lên trước mặt Karena.

“Và trong trường hợp anh không để ý,tôi đã chuyển về đây!”Karena cũng hét và đứng lên “Tôi không muốn mọi người nhìn tôi cách dễ dàng như thế”.

“Vậy chấp nhận sự thật đi,ý tôi là tôi có thể biết cô ở trong đó không?”

“Sao anh phải mở cửa khi nó đã khoá?”

“Đủ rồi!”Bruce nói,gọng ông đã lấn giọng hai người”Karena,tuần tới,tôi sẽ bảo người xây cho cô một cái phòng tắm trong phòng cô và Robin,Karena đã chuyển về,con phải cẩn thận hơn với những chuyện đó.”

Họ đều bình tĩnh lại và gật đầu.

“Và bây giờ cả hai người về phòng của mình”

-Nửa đêm-

“...Ý tôi là sao một người lại có thể ngu ngốc đến mức đây chứ!”Karena nói với Rachel và cô gật đầu khi nghe.

“Tớ chưa bao giờ bị nhìn bởi một người con trai như thế,tớ phải làm gì bây giờ hả Rachel?”

“Tớ nghĩ cậu nên chấp nhận chuyện đã xảy ra,có thể cậu sẽ nhìn thấy anh ta một lần khoả thân cũng nên”Rachel đùa ở câu cuối cùng.

“Tớ sẽ không mong thế đâu,tớ cần vào vệ sinh một lúc.”Cô nói và đi đến phòng tắm.

Khi cô mở cửa phòng tắm(cửa không khoá),cô thấy có một chàng trai không mặc gì bước ra từ buồng tắm.Đó là Robin.

Karena một lần nữa hét.”AAAAH!Rachel!Sách!”

Rachel nhanh chóng xuất hiện sau lưng cô và ném sách vào người Robin.Trong vài giây,Robin nhanh chóng vớ lấy khăn tắm mặc vào.

“Này!Đầu tiên tôi nhìn thấy cô;có lí do để đánh tôi bằng quyển sách này,nhưng lần này...”

“Nhưng anh khoả thân trước mặt tôi và cửa phải khoá chứ?”

“Sẽ không bình thường nếu khoá cửa nhà mình,với lại cô chưa nhìn thấy một người con trai khoả thân bao giờ à?”

“Không,tại sao tôi phải thế?”

“Bởi vì cô gần 18 tuổi rồi!Ý tôi là chúng ta sống ở thế kỉ 21,nó rất bình thường đúng không?Cô chưa từng yêu ai hoặc như vậy hả?”

Karena bỗng nhiên bình tĩnh lại,bởi vì nghĩ về Richard.

“Tôi sẽ bỏ qua chuyện này,nhưng sẽ không có lần sau nữa đâu”Karena nói và chạy về phòng cô,Rachel theo nhưng Karena nhanh chóng đóng cửa trước khi cô vào.Rachel hiểu ý.

Cô ấy cần thời gian Rachel nghĩ.

-Ngày tiếp theo-

“Chào buổi sáng ngài Wayne”Karena nói khi bước vào bếp.

“Chào buổi sáng cháu yêu”Bruce cười,ông ấy đang ngồi đấy,ăn sáng.Rồi Robin bước vào.

“Chào buổi sáng cha”

“Chào buổi sáng Robin”Bruce nói.

Robin nhận ra rằng Karena trong phòng.

“Chào”Anh nói và Karena gật đầu lại trước khi uống trà của cô ấy.

“Karena,tôi nghe thấy cháu hét tối qua,có chuyện gì không?”Bruce hỏi.

“Đó là l...”Robin bắt đầu nhưng bị chặn lại bởi Karena.

“Oh không có gì ạ,cháu chỉ nhìn thấy một con nhện thôi”Karena cười.

Lạ nhỉ,sao cô ấy giúp mình?

“Oh,tiện thể,Karena,cháu nên đi đến trường với Robin thứ hai ngày mai”

“Uhm,trường!?Đi bằng phương tiện gì ạ?”

“Ý cháu là gì vậy?Tất nhiên là xe limô rồi”

“Nhưng nếu ngài không để bụng thì cháu muốn đi bằng ván trượt của cháu”Karena cười.

Tưởng tôi điên à?Còn lâu tôi chịu ngồi chung xe cùng tên Robin!

“Cháu chắc chứ?”

“Tất nhiên,kể cả cháu là con gái,cháu sẽ ổn”

“Cô không cần phải thể đâu,ý tôi là...”Robin nói

“TÔI NÓI LÀ TÔI SẼ ỔN!”Karena nói mà không nhìn anh.

“Nhưng mọi ngày tôi đến trường bằng ván trượt!”Robin nói lại,và trong một giây,Karena ngã xuống ghế.

“Karena,tôi tưởng cháu ghét Robin,trông như tôi sai vậy”Bruce cười với cô.

“Không,ý cháu là...anh ta...cháu...”Karena ấp úng khi cô gượng dậy khỏi mặt đất.

“Nếu cháu thích,Rachel có thể đi cùng”

“Không,ý cháu là có,nhưng...không...”

4. – Phần 4

PHẦN IV: TIN ĐỒN

Tối đó,Robin gọi cho Victor.

“Chào Vic!”Robin nói

“Có chuyện gì không?”Vic trả lời.

“Rất nhiều”

“Nói đi!”

“Có một cô gái chuyển đến nhà tớ,và tớ có rất nhiều rắc rối.”

“Cô ấy có đáng yêu không?”

“Một chút,nhưng cậu sẽ không thích cô ta đâu.”

“Thôi nào, đừng có tất cả niềm vui chứ!”

“Nó không giống như là tớ thích cô ta hay cái gì đó, chỉ là nó không bình thường chút nào.”

“Cậu thích cô ấy à?”

“Không, tất nhiên là không.”

“Tớ cần phải nói cho Gar.”

“Chờ đã!”

Robin chưa kịp nói gì thêm thì Victor đã cúp máy.

Victor nhanh chóng gọi cho Gar.

“Có chuyện gì vậy Vic?” Gar nói đầu dây bên kia.

“Đoán đi, Robin có bạn gái mới!”

“Không phải là tin lớn”

“Nhưng Robin nghĩ cô ấy đáng yêu!”

“Cái gì? Thật không? Tớ phải nói cái này cho Roy!”

“Được rồi! Tạm biệt.”

Rồi Gar gọi cho Roy nói mọi chuyện, sau đó Roy đi gọi cho người khác, rồi người được kể lại kể cho người khác nữa. Cứ tiếp tục như vậy và cả trường biết về chuyện Robin có bạn gái mới và có tin đồn đó là vợ chưa cưới của anh. Một số cô gái đã rất tức giận với cô-gái-nào-đó. Tất cả những bạn gái cũ của Robin đã chuẩn bị cho thứ Hai. Họ đều mặc những bộ đồ gợi cảm nhất để có được sự chú ý của Robin.

-Thứ hai-

“Rachel, cậu đã xong chưa?” Karena hỏi

“Chờ chút, tớ không tìm thấy ván trượt của tớ.” Rachel trả lời. “Được rồi, tớ tìm thấy rồi, đi thôi.”

Và họ cùng bước ra cửa.

“Ngài Wayne, chúng cháu nên đi bây giờ, chào ngài”

“Tạm biệt, ông chủ Wayne”

“Được rồi, tạm biệt hai cháu”

Karena và Rachel bước lên ván trượt, Karena để ý là Robin đã ở ngoài. Rồi Robin nhìn họ.

“Không phải là tôi chờ cô hay cái gì, đừng có hiểu nhầm.” Robin nói vô cảm.

“Tôi không hiểu nhầm đâu”

“Này đi thôi!” Rachel nói

“Ừ...”

Và cả ba người đều trượt ván đến trường.

Khi họ đến trường, có rất nhiều cô gái đã đứng trước cửa. Tất cả bọn họ đều mặc những bộ đồ rất gợi cảm. Họ đều hét: “Robin-pool!”

“Uhm nó có xảy ra mỗi ngày không? Ý tôi là một kẻ thua cuộc như anh không thể nổi tiếng như vậy?” Karena nói.

“Chúng ta ở trường hay đâu vậy?”Rachel nói thêm.

“Xin lỗi vì làm cô thất vọng,nhưng tôi là người nổi tiếng nhất trường này,nhưng thế này thì hơi quá,kể cả với tôi”Robin nói khi nhìn vào chỗ các cô gái.

“Robin-pool!”Bây giờ tất cả các cô gái xung quanh họ và một số đẩy Karena và Rachel ra.

“Này đồ ngốc,anh không làm được cái gì à?”Karena hét.

“Cô không thấy tôi đang cố nghĩ à?”Robin hét lại.

“Không!”Karena và Rachel

cùng hét.

Tưởng như họ bị kẹt trong bão-gái,thì chuông kêu.

“Thường ngày mình ghét cái này nhưng hôm nay mình vui vì nó hoạt động.”Robin nói và bước đi.

“Này để tớ xem thời khoá biểu của cậu!”Rachel nói”Ôi,tớ có gần tất cả các lớp giống cậu!”Rồi cô ôm Karena “Tớ vui quá!!!”

“Nhưng tớ không vui!”

“Tại sao?Cậu không vui khi nhìn thấy tớ à?”Rachel shock.

“Không tất nhiên là không,nhưng...tớ có tất cả các lớp giống với cả cậu bé chim!”Karena khóc.

Đúng lúc đó,chuông kêu thêm lần nữa.

“Gì cũng được,chúng ta mau đi kéo muộn.”

Cả Rachel và Karena đều thấy các lớp học đều bình thường và giờ ăn đã đến.Rachel và Karena ngồi một bàn riêng và Robin cùng bạn anh ấy ngồi bàn bên cạnh.Cả trường đều biết rằng Robin có quan hệ với một trong hai cô gái kia.Rồi Roy bước đến bàn của Robin.

“Này Rob,có phải một trong hai cô gái kia là bạn gái mới của cậu và cậu chết mê chết mệt cô ấy không?”Roy hỏi.

“Từ bao giờ mà...ai nói cho cậu?”

“Tớ biết từ Gar”Roy nói và chỉ vào Garfield.

Robin cho Gar cái nhìn ra-là-cậu

“Tớ biết từ Vic”_Gar nói và hiện ra cái nhìn ngây thơ vô tội.

“Nhưng cậu bảo cô ấy đáng yêu đúng không?”Vic giải thích.”Nhưng mà là cô nào vậy?”

“Tớ mong là cô gái tóc tím,vì cô nàng tóc đỏ trông THẬT nóng bỏng,có thể tớ sẽ mời cô ta đi hẹn hò!”Roy nói trong khi nhìn mê mẩn vào Karena.

“Cô gái tóc đỏ,tên cô ta là Karena Anders.”_Robin nói trong khi giáng một quả đấm đau điếng vào mặt Roy.

“Có thật là cậu yêu cô ấy không?”Gar hỏi.

“Tất nhiên là không,cô ấy là...vợ chưa cưới của tớ.”

“Vậy tin đồn là đúng!”Gar shock.

“Tin đồn nào?Tớ vừa bảo các cậu thôi mà!”Robin ngạc nhiên.

“Nhưng tớ chỉ nói cho Gar thôi mà!”Vic chỉ vào Gar

“Tớ chỉ nói cho Roy!”

“Tớ...uh...tớ...”Roy ấp úng

“Chờ đã,chỉ có 4 người biêts về chuyện này thôi đúng không?”

“Không!Ai đó tung tin và bây giờ cả trường bảo rằng cô ấy là vợ chưa cưới của cậu.”Roy nói.

“Cái...”

“Cậu biết tin đồn lan nhanh như thế nào mà.”Roy cười.

“Một số lúc tớ không hiểu sao tớ lại là bạn với các cậu”

“Này,cô có phải là Karena không?”Một cô gái tóc vàng nói.(Không phải Terra đâu nha)

“Uh đúng,là tớ”Karena cười”Rất vui được gặp cậu,cậu tên là...”trước khi Karena nói hết câu,cô đã bị cô nàng tóc vàng tát.

“Này,cô có vấn đề gì vậy?”Rachel hét”Nếu có bệnh gì,cô nên đi gặp y tá,không phải chúng tôi!”Rồi nhiều người đến xem chuyện gì xảy ra.

“Chết tiệt,bố xẽ giết mình nếu biết chuyện này.”

Đúng vậy,Bruce đã nói với Robin rằng:

“Nghe này Robin,dù con có ghét Karena thế nào đi nữa,con vẫn phải bảo vệ cô ấy.Nếu cô bé có vấn đề gì ở trường hay ở đâu nữa,thì đừng nghĩ đến chuyện tiệc tùng nữa.Và bô nói thật đấy!”

“Tớ phải giúp cô nàng này,nếu không tớ sẽ chết!”Robin nói và chạy đến chỗ Karena.

5. – Phần 5

PHẦN V:LỜI NÓI DỐI,VỢ CHƯA CƯỚI.

“Uhm,xin lỗi,nhưng tôi đã làm gì mà cô tức với tôi như thế?”Karena nói và cô bắt đầu tức giận.

“Karena,bình tĩnh!”Rachel nói nhỏ và túm lấy cổ tay của Karena.

Đúng lúc cô nàng tóc vàng định tát Karena lần nữa thì ai đó hét phía sau họ.

“Kitten Moth!Thử làm như vậy một lần nữa và xem tôi sẽ làm gì!”Robin mắng.

“Oh Robin,anh đến để gặp em à?”Kitten nói và cười ngọt nhất cô có thể.

“Không”

“Chắc anh để ý đến bộ đồ mới của em hôm nay?”

“Không,tôi thấy cô đang làm đau Karena”

“Cô ấy không có nghĩa gì với anh đúng không?”

“Có đấy.Cô ấy.Là.Vợ chưa cưới.Của tôi.”

“Oooh...”Những người khác nói và có những tiếng thì thầm nhỏ.

Karena nhìn anh,Robin biết nhưng anh hông nhìn lại.

Có phải là...

“Uhm xin lỗi Robin,em không nghe rõ lắm,anh có thể nhắc lại không?”Kitten hỏi.

“Tôi nói Karena là vợ chưa cưới của tôi,để tay lên người cô ấy thì tôi sẽ giết cô”

-Tan học-

“Uhm Robin,sao anh lại làm như vậy?”Karena hỏi.

“Làm gì?”

“Việc anh làm ở giờ ăn trưa ấy”

“Tôi chỉ quan tâm tới cô và tôi không muốn cô bị thương”Robin nói và cười,Karena cũng cười và còn đỏ mặt.Rồi từ từ hôn lên môi cô và bước đi.Karena

vẫn đứng giữa hành lang trống rỗng;nhớ rằng Robin đã hôn cô .Bằng cách nào đó Robin làm cô nhớ đến một người.Một người trong giấc mơ của cô.

Có phải chính là anh ấy?

Rồi cô trở lại thực tế và nhận ra rằng Rachel đã đi rồi.Cô cảm ván trượt và cặp sách đi về.

“Karena,cháu về rồi!”Bruce nói và ôm Karena đến gãy xương.”Cảm ơn chúa cháu không làm sao!Thật tốt ta đã nhờ Robin chăm sóc cháu!”

“Ngài bảo ạ?”

“Nó làm việc tốt đúng không?Tất nhiên là nó làm tốt rồi!Nếu không,thằng bé sẽ không được đi dự tiệc tùng đến hết đời!”Bruce cười.

“Là ngài đã ra lệnh cho anh ta?”

“Đúng”

Karena bắt đầu tức giận và đi đến phòng của Robin.Rồi cô gõ cửa.Robin nhanh chóng mở cửa ra.

“Cô nhớ tôi không?”

“Có,rất nhiều.Rachel.Sách!”Rồi Rachel bỗng dưng xuất hiện và ném sách vào người Robin.

“Cái này bắt đầu cũ rồi đây và Rachel,cô từ đâu ra vậy?”

“Ừ nhỉ,mình từ đâu ra vậy?”Rachel tự hỏi mình.

“Đừng để ý nữa,sao cô lại ném sách vào người tôi vậy?”

“Bởi vì anh nói dối tôi!Đồ nói dối,đồ ngu,đồ hư hỏng,đồ ngốc,đồ vô tích sự!”Karena hét và cô đâm vào mặt Robin.Rồi cô chạy về phòng cô và khoá lại.

“Tại sao một cô gái đáng yêu như vậy lại có thể đâm mạnh như thế?”Robin tự hỏi mình.

-Với Karena-

Mình đã thực sự nghĩ đó chính là anh

ấy,nhưng lại không phải.Có thể anh ấy không bao giờ xuất hiện,nhưng mình tin rằng anh ta sẽ xuất hiện...

-Trở lại với Robin và Rachel-

“Robin,đừng bao giờ làm hại cô chủ của tôi,nếu không anh sẽ hối tiếc đấy!”

“Thử xem,tôi là chủ của cô!”

“Anh không phải,cô Karena mới đúng”

“Cô đúng là thô lỗ;muốn hẹn hò với tôi không?”

Rachel đỏ mặt và shock,cô đâm một phát nữa vào mặt Robin nhưng không mạnh bằng Karena và cô cũng chạy về phòng.Bây giờ để lại Robin một mình với hai quả đấm.Đứng đó,vẫn không hiểu mình làm sai việc gì.

“Con gái.có bao giờ mình hiểu họ đâu?”

-Với Rachel-

Rachel ngồi trên giường của cô, nghĩ về chuyện Robin đã nói

Muốn hẹn hò với tôi không?”

“Anh ta có thật lòng không nhỉ? Mình nghĩ mình có tình cảm với anh ta, một tình cảm đặc biệt...”

-Ngày tiếp theo ở trường-

Rachel và Karena đang đi xung quanh để biết trường rõ hơn. Một số các cô gái nhìn thấy Karena đều nói những

từ không tốt đẹp lắm. Còn có một số chàng trai muốn rủ Karena đi chơi

nhưng cô đều từ chối. Nó không ngạc nhiên Rachel, vì cô biết rõ câu trả

lời của Karena. Rồi họ để ý tờ thông báo.

-FESTIVAL MÙA THU__

cùng với

Cuộc thi Võ thuật

Giải nhất: 5 vé đi thuyền chơi biển

Giải nhì: Đầu DVD

Giải ba: 2 vé xem phim

Ghi tên bạn vào đây nếu muốn tham gia:

Rồi họ nhìn thấy đã có vài người dự thi:

Robin Wayne

Roy Harper

Kevin Moth (Anh trai của Kitten Moth)

Yoshika Kinamonoke

Digoli Ly

Michael Branch

“Karena, tham gia cuộc thi đi, chắc chắn cậu sẽ thắng!” Rachel khuyên Karena “Tớ chưa đi thuyền chơi biển bao giờ cả”

“Oh làm ơn, đừng nói với tôi rằng cô cũng tham gia cuộc thi này chứ?” Robin hỏi một cách mỉa mai.

“Xin lỗi vì nói điều này, nhưng tôi sẽ tham gia” Karena trả lời.

“Nhưng cô biết là tôi không đánh con gái phải không?”

“Dễ thôi, anh để tôi thắng”

“Hoàn toàn không xảy ra, tôi ghét cô”

“Tôi ghét anh gấp đôi!”

“ĐỒ NGU!”

“ĐỒ NGỐC!”

“ĐỒ CON GÁI MẤT TÍNH NGƯỜI!”

“ĐỒ HƯ HÔNG!”

“Cậu có nghĩ là họ tuyệt vời cho nhau không?” Một tên con trai nào đó nói thầm với bạn hần và những người còn lại gật đầu. Nhưng nó lại đủ để Karena và Robin đều nghe được.

“Mi nói cái gì cơ?” Cả hai đều nói.

Đúng lúc họ định làm cho tên con trai xấu số cảm hần, thì chuông kêu. Chiếc chuông cứu người, một lần nữa.

Tất cả mọi người về lớp của mình và để ý chuyện riêng của họ.

“Mình nhất định sẽ thắng!” Karena và Robin đều nghĩ.

6. – Phần 6

PHẦN VI: KORI

“Chúa ơi! Cậu nghe tin gì chưa, vợ sắp cưới bé nhỏ của cậu tham gia cuộc thi đấu võ đấy!” Roy nói với Robin.

“Rồi, và đừng gọi cô ấy là vợ chưa cưới của tớ. Cô ấy chỉ là cô gái KHÔNG CÓ GÌ với tớ!”

“Thật hả? Sao cậu lại hành động như là cậu quan tâm đến cô ấy thế?”

“Bởi vì bố tớ bảo thế.”

“Gì cũng được, tớ phải đi đây. Tớ sẽ đi tập luyện, dù biết rằng tớ sẽ thua cậu, nhưng tớ sẽ đấu hết sức” Roy nói và bước đi.

Đây là sự thật, năm nào có tổ chức cuộc thi gì thì Robin luôn là người chiến thắng. Ai cũng biết anh sẽ thắng. Và năm này là thi đấu võ, thứ mà anh luôn mong đợi. Nhưng vấn đề là anh sẽ mời ai nếu anh thắng.

“Robi-poo!” Kitten hét và ôm Robin.

“Vậy có chuyện gì không?” Robin nói và anh đẩy cô ra.

“Oh, anh trai em Kevin đã tham gia cuộc thi! Nhưng em mong anh thắng và cho em một tấm vé!” Kitten nói và cố hôn Robin. (KINH!!!)

“Được rồi tất nhiên, nếu như cô để tôi yên!”

Ngày mà họ mong đợi cũng đã đến. Có tất cả 8 thí sinh tham dự cuộc thi:

Robin Wayne

Roy Harper

Kevin Moth

Karena Anders

Yoshika Kinamonoke

Michael Branch

Digory Li

Aaron Craft

Sẽ có ba ngày đấu. Ngày thứ ba sẽ là festival mùa thu. Karena là thí sinh thứ vị nhất vì cô là người con gái duy nhất tham gia. Nhưng mọi người biết rằng nó không làm cô kém khả năng chiến thắng hơn những người khác.

-Tại phòng thể dục-

“Chào buổi sáng tất cả mọi người, tôi là Ngài Kuhman. Hôm nay, mọi người sẽ

có trận đấu đầu tiên.Để tôi ọi người xem lịch đấu trước”Ngài

Kuhman nói.

Robin Wayne vs Kevin Moth

Roy Harper vs Karena Anders

Yoshika Kinamonoke vs Michael Branch

Digory Ly vs Aaron Craft

“Chờ chút!Em tưởng em đấu với Robin chứ?”Roy nói

Tuyệt thật,mình đấu với anh trai Kitten.Khi mình thắng,cô ta sẽ làm phiền mình với gương mặt trẻ con ngu ngốc của cô ấy Robin nghĩ.

Rồi anh nhìn lại một lần nữa vào lịch đấu.Roy

với Karena?Nếu Karena bị thương thì sao?Ugh!Cô ấy phải chịu thôi bởi vì cô ta tham gia thứ này mà!Này tại sao mình lại quan tâm tới cô ta!Cô ấy chẳng là gì với mình cả!

Trận đấu nhanh chóng bắt đầu.Robin thắng chưa đến một phút,bởi vì Kevin cũng như em gái mình,một tên ngốc.Vì Roy nghĩ Karena chỉ là con gái,anh quyết định sẽ nhẹ tay với cô ,lại là một ý tưởng tồi,anh bị đấm một phát vào mặt và thua trận đấu.

Dễ ợt!Karena nghĩ.

Yoshika và Aaron là hai người còn lại thắng trận đấu.Yoshika là người

Nhật,còn Aaron là một cậu bé trông thông minh với chiếc kính.

“Vậy hôm nay thế nào?Rachel hỏi Karena khi cô về nhà.”Cậu có thắng kkhông?”

“Tất nhiên!Đó là một câu hỏi vô nghĩa!”

Rachel đang dọn phòng Karena cho dù nó không bày bừa/

“Uhm,Robin cũng thắng chứ?”Rachel hỏi.

“Tớ nghe anh ta cũng thắng,nhưng ai thèm quan tâm đến anh ta?Cậu à?”Karena nói và nhìn chằm chằm vào Rachel.

“Không!Tất nhiên là không!”

“Trời ơi,tớ không thể tin được!Tớ thua vợ sắp cưới của cậu!”Roy khóc.

“Cậu có thôi gọi cô ta thế không?”Robin nói.

“Ai quan tâm tớ gọi cô ta là gì!Tớ quá đẹp trai để thua!”Roy nói,vẫn khóc.

Tớ không quan tâm Robin tự nhủ với mình.

“Cậu nói gì cơ?”

“Oh không có gì.Bình tĩnh đi anh bạn.Tớ sẽ cho cậu một vé nếu tớ thắng.

Tôi đó

-Trong mơ-

...Một ngàyd thật đẹp để ra đi...

...Đừng khóc...

...Kori...!

“Kori!” Robin hét khi anh tỉnh dậy.

Từ phòng của Karena,cô nghe thấy Robin hét.

Kori?Cô ấy là ai?Cô ấy nghe có vẻ quen,mình có biết cô ấy không nhỉ?

7. – Phần 7

PHẦN VII:MỐI QUAN HỆ.

Ngày thứ hai của cuộc thi đấu võ chỉ còn 4 học sinh.Rất khó tưởng tượng rằng 1 trong số họ sẽ là người chiến thắng.Nhưng cũng có thể là người duy nhất ra khỏi cuộc thi mà không có phần thưởng.

Lịch đấu ngày hôm nay:

Yoshika vs Karena

Robin vs Aaron

Khi hai trận đấu có người chiến thắng,sẽ có trận đấu khác tìm ra người đoạt giải 3.

Yoshika là 1 cậu bé kì lạ;cậu ấy rất im lặng và cậu chỉ mở mồm nói khi phải trả lời những câu hỏi của giáo viên.Karena nghĩ anh ta đáng sợ,cô không dám nhìn thẳng vào mặt anh ta.

Trận đấu cuối cùng cũng bắt đầu,đầu tiên cô đá Yoshika vào mặt,nhưng

Yoshika tránh được và nắm cô ở giữa người,giữ cô ở tư thế...rất lãng

mạn.Mũi của họ chạm nhau.Karena rất shock,nhưng Yoshika vẫn bình

tĩnh.Không có dấu hiệu gì của niềm vui hay shock hiện trên mặt anh

ta.Nhưng Karena nhanh chóng trở lại thực tế.Cô đâm anh ấy vào bụng.Kể cả

Karena tin chắc rằng nó sẽ không ảnh hưởng gì đến anh,nhưng Yoshika

không đứng dậy và Karena thắng trận đấu.

Đúng là người kì lạ...

Trận đấu của Robin dễ hơn cả anh nghĩ.Anh tự hỏi sao hắn có thể thắng trận đầu tiên.Nhưng một lúc sau,anh không để ý đến chuyện đấy nữa.

Có một trận đấu phụ giữa Yoshika và Aaron.Aaron giống như Karena cũng đá Yoshika.Nhưng Aaron trượt và Yoshika túm lấy chân anh ta,ném anh ta ra một bên.Aaron muốn đứng dậy nhưng không được và đã ngất đi.Trước khi trọng tài công bố Yoshika là người chiến thắng,anh đã bỏ đi.

Vòng cuối sẽ là Karena vs Robin.Không ai nghĩ Karena có thể đánh được Robin.

“Thế là cô chủ nhỏ của tôi,cô lại thắng lần nữa!”Rachel nói và cười “Chỉ còn một trận nữa thôi thì chúng ta sẽ có vé đi thuyền miễn phí rồi!”

“Ừ,nhưng tớ không biết nên mời ai với số vé còn lại”

“Chúng ta có thể mời ngài Wayne”

“Ông ấy nói rằng nếu tớ hoặc Người-Cậu-Biết sẽ thắng,ông ấy sẽ không

nhận vé. Bởi vì ông ấy thấy đáng thương cho người thua cuộc”

“Uhm, từ bao giờ mà cậu gọi anh ta là Người-Cậu-Biết?” Rachel hỏi.

“Từ 30 giây trước” Karena trả lời.

“Tớ có cảm giác mình đang đọc Harry Potter hay gì đó...”

“Chỉ vì tên hán ta quá kinh tởm để tớ nói ra” Karena nói và Rachel đỏ mặt như ỏm.

“Cậu có vấn đề gì đấy?”

“Tớ ỏm!”

“Có cần tớ gọi cứu thương không?”

“Đừng để ý!”

Robin đang nói chuyện điện thoại với Garfield.

“Vậy cậu sẵn sàng cho trận đấu ngày mai chưa?” Gar hỏi

“Tất nhiên”

“Nhưng lần này cậu đấu với vợ chưa cưới của cậu.”

“Lần thứ 800, nhưng gọi cô ấy là vợ chưa cưới của tớ! Tớ chán trò đùa này rồi! Và nó cũng cũ rồi”

“Vậy tớ gọi cô ấy là gì?”

“Người-Cậu-Biết”

“Uhm, tại sao tớ có cảm giác tớ đang đọc Harry Potter?”

“Tớ không nghĩ cậu đã đọc quyển sách đó...”

“Heh, không...”

“Cậu đã tìm được thông tin gì về cô gái tên là Kori chưa?”

“Heh, xin lỗi, quên rồi...”

“Lần cuối câu KHÔNG quên mọi việc là khi nào?”

“...” _Gar không nói được cái gì và nghĩ xem trả lời câu hỏi của Robin như thế nào.

“Viết vào tay cậu và ĐỪNG QUÊN ĐẤY!”

Rồi Robin cúp máy và nhìn vào bức thư anh đã để vào khung ảnh trên bàn anh.

Có lẽ thật là ngu ngốc, khi tìm kiếm một người, chỉ xuất hiện trong giấc mơ...

Bốn năm vừa qua, cô đã không xuất hiện trong giấc mơ của anh, nhưng bây giờ cô ấy đã trở lại. Mỗi đêm.

Là thật, cô gái trong giấc mơ của mình

-Với Karena-

“Thôi, tớ nên về phòng mình đây” Rachel nói “Chúc ngủ ngon!”

“Chúc ngủ ngon” Karena nói và Rachel nhìn cô lần cuối rồi bước đi, đóng cửa lại.

Karena một mình trong phòng; cô nhìn xung quanh. Cô có cảm giác rằng

chàng trai đó rất gần cô. Cô gần như cảm nhận được tim anh ấy đập. Rồi cô

cầm khung ảnh trên bàn cô. Trong đó không có bức ảnh nào, chỉ có một bức

thư, một bức thư tình.

Thời gian có thể tách chúng ta ra, đó là sự thật

Nhưng tôi sẽ luôn bên bạn
Bạn sẽ trong trái tim tôi, trong giấc mơ
Không quan tâm chúng ta xa nhau bao xa
Tôi hứa rằng tôi sẽ không quên
Ngày chúng ta gặp nhau hay hôn nhau
Trời có thể sập, sao có thể mờ
Tôi vẫn luôn yêu bạn
Tôi cũng luôn yêu bạn... Rồi Karena cười.
Cô cầm một tờ giấy và viết vào đấy.
Gửi Richard,
Hôm nay mình thắng trận đấu với Yoshika! Chỉ cần một trận đấu nữa thôi thì mình sẽ trở thành người thắng cuộc! Mình cũng chỉ là đứa con gái duy nhất ở đó, tớ rất tự hào với bản thân mình. Kể cả mình có mời Robin (Cái tên mà mình rất ghét phải nói..) và Bruce đi cùng. Mình vẫn còn một vé nữa. Mình mong cậu sẽ xuất hiện và nhận vé của mình. Mình muốn chia sẻ phần thưởng của mình với cậu hơn ai hết.
Người yêu cậu, Karena
Cô đọc bức thư một lần nữa, cô rất vui. Cô gấp bức thư của cô lại và cất nó trong một chiếc hộp nhỏ trong ngăn kéo. Nơi cô cất rất nhiều bức thư trong đó, tất cả đều dành cho Richard. Nó như nhật ký của cô vậy. Cô nhìn hộp-thư của cô một lần nữa và đi ngủ.

8. – Phần 8

PHẦN VIII: FESTIVAL MÙA THU

Đến 8 giờ tối cuộc đấu cuối cùng sẽ diễn ra. Nó sẽ là Karena vs Robin. Cuộc thi diễn ra trên sân khấu nên mọi người có thể chứng kiến. Đa số học sinh có mua vé, không chỉ để tận hưởng Festival mùa thu, mà còn chứng kiến chuyện vợ chưa cưới vs chồng chưa cưới. Nó sẽ là một trận đấu kịch tính. Mọi người nghĩ như vậy... trừ Karena và Robin.
Cả hai người đều thích buổi Festival và đi chơi dã ngoại. Họ đều không thực sự quan tâm, vì họ đều thắng các trận đấu trước dễ dàng. Nhưng bạn của họ đều hơi lo chuyện họ sẽ thua. Rachel lo Karena sẽ bị đau.
“Ôi nhìn kia! Con gấu bông dễ thương quá!” Karena hét và chạy ra mua một con.
“Sao cô ta lại hành động như vậy?” Robin hỏi Rachel khi anh tới xem có chuyện gì xảy ra với cô ấy không. “Cô ấy đã đi dự festival bao giờ chưa vậy?”
“Không, chưa bao giờ.” Rachel trả lời, nhưng không bận tâm nhìn anh ta.
“Cái gì? Đây... tôi tưởng cô không trả lời tôi cơ!”
“Tôi trả lời anh vì anh được-gọi-là-chồng-chưa-cưới của cô chủ tôi.” Karena nói lại.
“Được rồi, vậy... tôi có người hầu mới à?”
“Không; tôi chỉ nghe theo lệnh của cô chủ Karena”

Chỉ tại mình thôi hay là cô ấy đang đỏ mặt?

“Gì cũng được,cô nói cái gì về chuyện Karena chưa đi dự festival bao giờ ấy nhỉ?”

“Đó là sự thật;Karena luôn có giáo viên riêng ở nhà,mấy năm vừa qua cô ấy chỉ ra ngoài một hay hai lần.Và cô ấy luôn ở trong phòng,tôi không biết cô ấy làm gì nhưng cô ấy không được vui.Cô luôn có nụ cười ngu ngốc trên mặt,cô ấy nghĩ cô có thể lừa mọi người với nụ cười đấy.”Rachel nói xong và đúng lúc Karena trở về.

Mình chưa bao giờ nghĩ về cô ấy như thế...

“Mọi người nói về cái gì vậy?Thôi,ai có thể đứng yên một chỗ lâu được chứ!Đi thôi!”Karena hét và lôi Rachel đi.Robin bị bỏ lại đằng sau.

‘...Chưa đến festival bao giờ...’

‘...Cô ấy luôn ở trong phòng...’

‘...Cô ấy không vui...’

‘...Đấy là sự thật...’

Một giọng nói nho nhỏ cứ liên tiếp nói trong đầu anh.

Cô ấy chưa được đi nhiều nơi hồi trước...

...Sẽ cô đơn đến mức nào nhỉ?”

“XIN CHÀO,TÔI LÀ NGÀI HOFMAN.CUỘC ĐẤU SẼ BẮT ĐẦU TRONG VÒNG 10 NỮA,KARENA VÀ ROBIN XIN HÃY CHUẨN BỊ,TÔI NHẮC LẠI,CUỘC THI SẼ BẮT ĐẦU TRONG VÒNG 10 NỮA,KARENA VÀ ROBIN XIN HÃY CHUẨN BỊ...”

Robin trở lại thực tế,nhưng trước khi anh có thể để ý cái gì,anh đã bị đánh gục.

-Tại sàn đấu-

Mọi người đang rất phấn khích,trận đấu giữa đôi vợ chồng sắp cưới sẽ diễn ra sớm thôi!

“Robin!Robin!Em ở đâu?”Ngài Hofman hét qua mic.

“Có vẻ như tên hèn nhát đã bỏ trốn.Có nghĩa là em là người chiến thắng đúng không?”Karena hỏi.

“Đúng,nếu cậu ta không xuất hiện,em sẽ hiển nhiên là người thắng cuộc,nhưng chúng ta ở đây ột cuộc đấu.Hãy hi vọng cậu ta sẽ xuất hiện trước 10...”

1...

...2...

...3...

...4...

...5...

...6...

...7...

...8...

...9...

...10!

“Thưa tất cả mọi người, chúng ta đã có nhà vô địch mới!” Ngài Hofman nói to và tiếng vỗ tay hò reo bắt đầu nổi lên.

Karena nháy xung quanh trong sung sướng “Thế còn vé mấy tấm vé đi thuyền thì sao ạ?”

“À đúng, Karena về mấy tấm vé đó thì, nhà trường đã không đủ tiền để mua nó nên,,,”

“...Nên em sẽ không có phần thưởng?”

“Chính xác.”

Và trước khi ngài Hofman có thể nói thêm gì, ông đã bị Karena đá lên cung trăng.

Khi Karena đang xem sao băng (đó là ngài Hofman) cô ấy bỗng nhiên nhận ra rằng Robin không hề xuất hiện. Cô nhìn xung quanh.

Tên du côn đó đâu rồi nhỉ?

Robin đang ở nhà. Có một cậu bé bên cạnh đó.

Robin tỉnh dậy và nhón xung quanh.

“Tôi đang ở đâu?”

“Ở nhà”

“Chết tiệt, trận đấu...”

“...Đã kết thúc”

“Anh là ai?”

“Tôi là Yoshika Monoke; tôi là người giám hộ cho Karena Anders”

“Oh...tôi hiểu rồi, anh là vệ sĩ hay cái gì khác à?”

“Người giám hộ, tôi nhắc lại”

9. – Phần 9

PHẦN IX: NGÀY CHỦ NHẬT MƯA BÃO

“Oh, tôi hiểu rồi, anh là vật nuôi của cô ấy!”

“Tôi không phải là vật nuôi”

“Này, đừng nói như là robot, tôi biết anh không phải là vậy”

“Tôi không phải là robot, lí do tôi nói như vậy vì chúng ta cần làm chuyện này rõ”

“Gì cũng được, tại sao anh lại bắt cóc tôi?”

“Tôi không bắt cóc anh, tôi đưa anh về nhà. Và nếu anh đánh nhau với cô Anders, anh sẽ làm thương cô ấy.”

“Tôi không đánh con gái” Robin nói

“Anh có yêu cô Anders không?”

“Không tất nhiên là không, anh lấy ý tưởng đó đâu vậy? Tôi không đánh bất kì cô gái nào”

“Thế tốt”

“Sao anh lại hỏi câu hỏi đó?”

“Bởi vì nếu anh yêu cô Anders, tôi sẽ làm những việc hơn là bắt cóc anh”

“Tại sao? Anh yêu cô ta à?”

“Không, vì anh không xứng đáng với cô Anders”

Không...xứng đáng? Cô ấy như là công chúa hay cái gì đó...

Bỗng nhiên, ai đó gõ cửa và hỏi xin được vào.

“Tôi phải đi bây giờ, hãy nhớ, nếu anh để tay vào người cô Karena và tôi sẽ giết anh” Yoshika nói và nhảy ra cửa sổ.

Robin nhanh chóng nhìn ra xem Yoshika hạ cánh thế nào, nhưng anh ta đã biến mất. Robin cũng học võ nhưng Bruce không bao giờ cho anh làm những chuyện nguy hiểm như vậy.

Tuyệt...

“Vào đi” Robin nói.

Đây là Karena, Robin rất ngạc nhiên; anh ấy tưởng là Bruce hay người phục vụ nào đó.

“Tôi không lo lắng, nhưng tôi muốn một trận đấu công bằng” Karena giải thích “vậy anh đã ở đâu vậy?”

Với mình cô ấy trông lo lắng, tại sao mình lại nghĩ những chuyện này, cô ta ghét mình!

“Uhm, chuyện khẩn cấp, phải đi” Robin trả lời

“Uh, được rồi vậy đừng bỏ trốn lần sau nhé”

“Tôi sẽ không thế đâu”

“Vây... tạm biệt” Karena nói và bỏ đi.

Không thể tin được, lần đầu mình nói chuyện với cô ấy/anh ấy mà không cãi nhau. Họ đều nghĩ Có thể chúng mình sẽ thành bạn ngày nào đấy...

-Ngày chủ nhật tiếp theo-

“Chào buổi sáng ngài Wayne” Karena chào Bruce.

“Chào buổi sáng, cháu yêu. Làm ơn đừng gọi ta là ngài Wayne cháu còn ở đây hai năm nữa và

cháu cứ gọi như vậy sẽ rất...không thoải mái” Bruce nói và không tìm được từ thích hợp.

“Hay là...chú, vì nếu cháu gọi ngài là Bruce thì sẽ rất thô lỗ”

“Được, chú vậy.” Bruce cười “Cả tuần này cháu sẽ rảnh, vậy cháu sẽ làm gì?”

“Cháu không biết” Karena nói và uống trà.

Karena và Bruce cùng nhìn ra cửa sổ và nghe thấy tiếng sấm.

“Sắp mưa rồi” Karena nói.

“Không ổn rồi!” Bruce lẩm bẩm.

“Chuyện gì vậy...chú?” Karena hỏi.

“Robin vẫn bên ngoài, nó sẽ cảm lạnh mất thôi” Bruce nói “Chú sẽ mang ô cho nó!”

“Ông chủ Bruce, có một cuộc điện thoại!” Alfred nói.

“Không phải bây giờ Alfred!”

“Họ nói đây là chuyện quan trọng”

Bruce nghĩ một lúc không biết chọn cái nào,nhưng Karena đã nghĩ hộ ông.

“Chú,hãy để cháu mang ô cho anh ta”Karena cười.

“Karena,cháu là một thiên thần,cảm ơn”Bruce nói và hôn lên trán KArene rồi chạy lên phòng ông ấy.

“Tớ có nên đi với cậu không,Karena”Rachel hỏi.

“Không cần đâu,tớ tự lo được mà”cô ấy cười và ra khỏi nhà.

“Robin!Robin!ROBIN!”Karena nói khi cô đang chạy.

Oh làm ơn,xuất hiện đi!Tôi ghét sấm!

Rồi một tiếng sấm nữa nổi lên,Karena đã quá shock nên ngã.Cô quá yếu để

đứng dậy khi cô

nghe thấy tiếng sấm khác.Đến khi cô nghĩ đây là ngày tận thế.Ai đó đứng trước mặt cô.Cô nhìn lên,đó là Robin.

“Cô đang làm gì vậy?Môn thể thao mới à?”Anh ấy hỏi khi đỡ cô dậy

Nó vẫn mưa...

“Đến để đưa anh chiếc

c ô này”Karena nói.

“CÔ ĐẾN TẬN ĐÂY ĐỂ ĐƯA CHO TÔI CHIẾC Ô NGU NGỐC NÀY Ừ?”

“Uh đúng,có vấn đề gì không?”

“KHông quan tâm cô làm gì,cô thật ngu ngốc”

“Anh nên cảm ơn tôi và anh có dừng làm chuyện đó nữa không?”

“Là gì?”

“Quay xung quanh”

“Khôg phải là tôi quay xung quanh;mà là cô đang chóng mặt.Chờ chút,cô đang chóng mặt?Cô

có ổn kh...?”

Robin không cần phải hỏi hết vì anh đã có câu trả lời.Karena đã ngất đi.

...Nó vẫn mưa..

“Tuyệt thật!”

Karena dần dần mở mắt và nhìn xung quanh.Cô ở trong phòng mình.Robin bên cạnh,đang ngủ.

Anh ấy thật đáng yêu khi anh ấy ngủ;anh ta khác nhiều khi thức...

“Kaena ,cậu dậy rồi!”Rachel nói khi cô tiến vào.

“Ừ”

Vì giọng của hai cô nàng,Robin cũng dậy.

“Uhm,chào”Karena nói với anh ấy.

“Cô đỡ hơn chưa?”

“Rồi,tôi đã khỏe hơn”Karena nói và nhìn ra cửa sổ”Trời vẫn mưa à?”

“Ừ”Rachel trả lời “Cậu nên để tớ mang ô cho Robin vì cậu sợ sấm”

“Cô sợ sấm à?”Robin hỏi,

“Ừ đây,anh có vấn đề với chuyện đây à?”

“Sao cô có thể ngu ngốc như vậy để có kết cục như thế này?”

“Này,anh mới là người ra ngoài đây nhé”

“Không ai hỏi cô đến”

“Tôi không giúp anh,tôi làm hộ anh một yêu cầu”

“Nhưng tôi đã về,kể cả bé cô về đây và cô biết cô nặng thế nào không?”

“Anh ra khỏi phòng tôi,ngay tức khắc!”

“Như là tôi muốn ở đây ấy!”

“Rachel,cậu cho tớ mượn vài quyển sách được không?”

“Tất nhiên,đây”Rachel nói và đưa sách cho Karena.Họ không bao giờ thôi...

“Được thôi”Robin nói khi anh đứng dậy,chuẩn bị bước đi,rồi anh để ý cái gì đó.Thứ mà anh cũng có một cái...

Một bức thư,trong khung ảnh.

“Cô lấy nó ở đâu?”Robin hỏi nhưng vẫn nhìn vào bức thư.

“Tôi lấy cái gì?”Karena hỏi lại.

“Bức thư”

“Để ý chuyện của anh đi”

“Tôi nói...cô lấy nó ở đâu?”

“Tôi sẽ không nói cho anh,dù anh có làm gì đi nữa!”Karena nói lại,sẵn sàng ột vụ cãi cộ.

“Thôi được”Robin nói,anh tự nhiên bình tĩnh lại.Và anh bỏ đi.

“Chuyện gì với hắn thế nhỉ?”Karena nói sau khi anh bỏ đi.

Vẫn là bức thư đó cũng ở trong khung ảnh

Cô ta có biết gì về Kori không?

Cô là ai,Kori?Sao cô lại xuất hiện trong giấc mơ của tôi mỗi tối?

Bao giờ cô mới nói cho tôi sự thật?

Tôi có được gặp lại cô nữa không?

10. – Phần 10

PHẦN X: BUỔI DẠ HỘI HỨA HẸN

Yoshika đã thăm Robin một tuần trước.Bây giờ anh ấy có cùng chung lớp với Karena và Robin.

Sau đó Karena biết được rằng tên thật của cậu ấy là Xavier Monoke,nhưng cậu ta thích được gọi là Yoshika hơn.

“...Và đây là cậu trả lời.Để lấy ví dụ...”Thầy giáo giải thích,

“Chào buổi sáng!”Một giọng nói vui vẻ vang lên khi có người mở cửa bước vào.Đó là ngài Hoffman(lần nữa).

Karena ghét ông ấy từ ngày ông ấy hủy bỏ giải thưởng.

“Cả lớp,các em biết rằng Giáng sinh sắp đến và các em cũng hiểu ý nghĩa của nó;sự kiện mỗi năm một lần:buổi dạ hội Giáng sinh!”Ông ta nói.”Và chủ đề năm nay là những câu chuyện thần thoại và lịch sử!”

“Wow!”Karena lẩm bẩm.

“Mọi người đều được chào đón,mua vé ở văn phòng của tôi.Mọi người có thể mặc theo ví dụ sau:Aphrodite và Ares hay Cleopatra và Caesar.Nếu mọi người thích chuyện cổ tích thì có thể là:nàng Bạch Tuyết,nàng Lọ Lem hay có thể là Người Đẹp Ngủ Quên.Chỉ cần nghĩ về những điều có thể!”Ông ta nói với một nụ cười,rồi vẫy chào và đi ra khỏi lớp.

Cả lớp vẫn trật tự.Ngài Hoffman nói quá nhanh nên không ai hiểu được ông nói gì.

“Chuyện gì vừa xảy ra vậy?”

“Thầy nghĩ ngài Hoffman CỐ nói rằng sẽ có một buổi dạ hội Giáng sinh nữa sắp đến.”Thầy giáo cố giải thích.

Được rồi!Cuối cùng cũng có cái gì hay! Robin nghĩ và nhìn Karena,cô trông hơi buồn.

Thôi đi nào,mày không định mời cô ta chứ?Cô ta chắc chỉ buồn vì không ai mời cô ta đi dự dạ hội cả.

Cả ngày Karena rất trầm.

Tan học,sau khi cô mở cửa tủ,có một đồng thư rơi từ tủ cô xuống.Tất cả chúng đều mời cô đến buổi dạ hội.Cô chỉ nhẹ nhàng vớt chúng đi.

Robin nhìn thấy cô làm vậy.

Cô ấy thật là và sẽ ngu ngốc,đầu tiên

buồn vì không ai mời mình,giờ cô ta nhận ra có nhiều người thích mình thì lại vớt đồng thư đấy đi.

“Anh đang nhìn gì vậy?”Karena hỏi anh ấy khi nhìn thấy anh,

“Cô đang cản đường tôi.”Anh trả lời,rồi bỏ đi.

-Sau bữa tối-

“Ôi chúa ơi...Mình nên mời ai nhỉ?Uhm.Joyce,Maria,Kelly,Cindy hay là cô gái mới Jane?”Robin nói.

“Con sẽ không mời ai trong số đó cả”Bruce nói.

“Ôi cha ơi,đừng nói với con là cha cũng cấm chuyện này nhé,hãy cho con chút tự do đi nào!”

“Nếu con không muốn mọi tờ báo đều có đầu đề làRobin Wayne:Dân chơi có hạng,Câu chuyện phía trong thì làm đi.Con đã có vợ chưa cưới rồi;con phải tôn trọng Karena dù chỉ có chút ít.”

“Thế thì con phải làm gì?Ở nhà à?Cha!Con vẫn là thiếu niên,con muốn được vui chơi.”

“Cha biết con sẽ nói thế,hay là con mời Karena đi?”

“LẠI LÀ Karena?Tại sao bây giờ mọi thứ đều Karena thế này,Karena thế nọ vậy?”

“VÌ con hứa sẽ giúp cô ấy.Robin,con là người luôn nói cái này với cha ,đừng đánh giá người nào đó có xấu hay không nếu ta không biết rõ họ.Con không biết rõ Karena,hãy hiểu kĩ cô ấy,có thể hai đứa sẽ làm bạn được.”

Bỗng nhiên có những câu nói vọng lên trong đầu Robin

“...Cô ấy luôn có nụ cười ngu ngốc...”

“...Chưa đến fesival bao giờ...”

“Cô ấy luôn ở trong phòng...”

“...Cô ấy không vui...”

“Đó là sự thật...”

“Được rồi, con sẽ cố.”

-Trong phòng của Karena-

Đúng lúc Robin định gõ cửa, anh nghe tiếng ai đang nói chuyện, đó là giọng của Rachel.

“Sao cậu không chấp nhận những người này. Tớ biết cậu vẫn yêu

Richard. Nhưng tớ nghĩ cậu sẽ không gặp lại anh ta đâu. Chuyện tình yêu

lãng quên này sẽ không có kết thúc đâu, trừ khi cậu tìm một tình yêu

mới?”

Richard? Ai là Richard? Robin nghĩ.

“Đúng, tình yêu lãng quên không bao giờ có kết thúc, kể cả tớ có một chút

kỉ niệm về anh ấy. Tớ sẽ không bao giờ yêu ai khác. Trái tim tớ thuộc về

anh ấy, kể cả anh ấy là ai.” Karena cười và đặt tay cô vào ngực, cảm nhận

nhịp đập trái tim cô.

“Cậu đúng là hết thuốc chữa.” Rachel nói và lắc đầu. Cô đứng dậy rồi bảo “Tớ nên đi đây, chúng ta có bài kiểm tra ngày mai.”

Cô mở cửa và thấy Robin đứng đó.

“Uh, anh đang làm gì ở đó thế? Rachel hỏi

“Tôi có vài chuyện muốn hỏi cô chủ cô.”

“Được thôi” Rachel nói và bước đi.

“Tôi vào được chứ?” Robin hỏi Karena một cách tử tế.

“Uhm, tất nhiên, mời vào.” Karena trả lời, rồi Robin bước vào.

“Tôi muốn hỏi cô, cô có muốn đến buổi dạ hội với tôi không...”

“Cái gì? Tôi nghe không rõ lắm...”

“Tôi nói cô có muốn đến buổi dạ hội với tôi không?”

“Sao anh lại hỏi tôi? Oh, tôi hiểu rồi, Bruce bảo anh làm vậy, đúng không?”

“Thì đúng, nhưng một phần cũng vì tôi muốn nhìn thấy nụ cười thật của cô.”

Đôi mắt màu ngọc lục bảo tuyệt đẹp đó, mình nhìn thấy ở đâu rồi nhỉ?

Khi anh đến gần hơn để nhìn đôi mắt đó, cùng lúc, Karena bị hút hồn bởi đôi mắt màu xanh dương của anh. Họ tiến gần hơn, và gần hơn, đến khi... họ

bị ngã vào người nhau.

“Aargh, tôi xin lỗi! Anh sao không?” Karena hỏi, thấy hơi chóng mặt.

“Không sao, chỉ hơi chóng mặt thôi. Tôi cũng xin lỗi.” Robin trả lời.

“Về phần buổi dạ hội, tôi sẽ đi cùng anh.” Karena cười khi cô vẫn cảm thấy hơi chóng mặt.

“Cảm ơn!” Cô nói nhỏ.

“Mm? Cô nói gì cơ?” Robin hỏi.

“Không, không có gì, không có gì cả.” Cô cười.

11. – Phần 11

PHẦN XI: BUỔI DẠ HỘI HỨA HẸN(PHẦN 2)

Vài ngày sau,Robin đến văn phòng để mua vé cho cả anh và Karena.

“Chào buổi sáng,Robin!”Terra cười.

(Terra Stone:em gái của Victor Stone,nhỏ hơn Karena 2 tuổi.)

“Mọi chuyện thế nào,Terra?Mà có phải em làm việc ở ban quản lí nữa đúng không?”

“Đúng,cần phải kiếm ít tiền.”Cô lại cười lần nữa.

“Em đã có công việc ở căng tin và thư viện;có thật là em có nhiều thời gian rảnh thế

không?Còn trường học thì thế nào?”Robin hỏi.

“Đừng lo,em biết phải làm gì với thời gian của em,dù thế nào đi nữa,anh có muốn mua vé không?”

“Có,hai cái.”

“Được,của anh đây,này,ai là cô gái may mắn vậy?”Terra cười.

“Để ý chuyện của em ấy,cô bé.”Anh ta trêu.

“Được rồi, được rồi.À,trước khi em quên,điền vào đây anh muốn là gì ở buổi dạ hội” Cô nói và đưa một danh sách những cặp đôi nổi tiếng.

“Điền cho anh,cái đầu tiên trong danh sách.”Robin nói.

“Hmm...vậy sẽ là...Romeo và Juliet!”

“Uh...được không?”

“Xin hãy lấy trang phục ở phòng bên cạnh.”Cô cười.

-Nhà của Wayne-

“Này Karena!Tôi đã mua vé ở văn phòng rồi này,và tiện thể,tôi chọn trang phục của..... Romeo và Juliet!”Robin nói và cho Karena xem hai bộ trang phục.

“Wow...”Cô nói và đứng dậy.”Sau anh biết tôi muốn là Juliet?Có phải chú Bruce hay Rachel nói cho anh không?”

“Không,tôi chỉ tự đoán thôi.”

“Anh là một người đoán may mắn.”Cô cười và bước đi để Robin lại một mình.

Khoan đã,có phải cô ấy cười hay lại là nụ cười giả tạo?

-Trong phòng của Karena-

“Cậu có thật sự định đi với Robin không?”Rachel hỏi khi nằm dài trên giường của Karena,Karena ngồi cạnh cô.

“Không hẳn nhưng bằng cách nào đó tớ cảm thấy thoải mái.Tớ không hối tiếc quyết định tớ làm đâu.”

“Ừ,đúng.”

“Có ai hỏi cậu đi không?”Karena hỏi lại.

“Không hẳn,này,khuya rồi đấy.”

“Được rồi, chúc ngủ ngon, gặp cậu ngày mai.”

Khi Rachel trở về phòng của, có người đang chờ cô, đó là Yoshika.

Oo

“Yoshika! Sao anh lại ở đây, và quan trọng hơn, sau anh vào được?”

12. – Phần 12

PHẦN XII: KÍ ỨC (PHẦN 2)

Ngày dạ hội cuối cùng cũng đến. Mọi người đã rất mong chờ ngày này, và nó cũng đến rồi...

“Này Robin!” Gar nói trên điện thoại.

“Chuyện gì vậy Gar?”

“Cậu sẽ không tin được cái này đâu?”

“Cái gì?” Robin nói.

“Tớ tìm thấy cậu rồi!”

“Huh?” Robin hỏi, hoàn toàn không rõ Gar nói gì.

“Ý tớ là con người khác của cậu... không... cậu... ý tớ là... cậu không hiểu đúng không?”

“Không.”

“Tớ biết mà.”

“Cậu đúng là một tên ngu ngốc!” Robin mắng.

“Này, đừng có mắng tớ như thế, tớ vẫn còn có lòng tự trọng đấy!”

“Thôi được. Vậy chuyện gì mà quan trọng đến mức cậu phải nói cho tớ biết, về con người khác của tớ ấy?”

“Tớ tìm được danh tính cũ của cậu rồi.”

“Thật không? Cậu tìm được rồi à? Tên tớ là gì?”

“Cậu rất phấn khởi phải không? Nhưng vì cậu làm tổn thương tớ nên tớ sẽ không nói nữa.” Gar nói một cách tự hào.

“NÓI RA ĐI!”

“Uhm... Richard Grayson...”

“Này Karena, cậu ra đây một lúc.”

“Chuyện gì vậy?” Karena hỏi. “Tớ cần phải chuẩn bị cho buổi dạ hội tối nay.” Nhưng Rachel lại lôi Karena vào phòng của cô ấy.

“Đoán thử đi, tớ tìm ra danh tính thật của cậu rồi.”

“Cái gì! Thật không? Tên tớ là gì?” Karena nói.

“Cậu rất phấn khích đúng không?”

Karena gật đầu.

“Là Kori Anders!”

“Richard hay Robin?”

Robin nhìn vào lòng bàn tay mình, cứ như anh có cả một cơ thể mới vậy.

”Cảm ơn Gar...Thật sự rất cảm ơn.Điều này có ý nghĩa rất lớn đối với tớ.

“Không có gì,bạn bè là thế mà.”

“Nhưng cậu có tìm được gì về Kori không?”

“Có!Cô ấy là vợ sắp cưới của cậu!”

“Huh?Ý cậu là Karena?”

“Đúng,Kori Anders,sau vụ shock lớn về bạn trai của cô ấy,có một vụ tai nạn nặng.Và vì thế nên cô đã bị mất trí nhớ.”

“Nó cũng liên quan đến tớ đúng không??Việc mất trí nhớ ấy?”

“Đúng,nhưng sau đó cậu được Bruce Wayne nhận nuôi.”

Cuối cùng mình cũng tìm được cô ấy,người con gái đã theo đuổi mình suốt mấy năm qua...

“Này,tớ nên cúp máy đây,tớ còn có bài tập về nhà.”Robin nói.“Tạm biệt.”

“Uh được”Garfield trả lời.“Chào.”

Mình sẽ nói với cô ấy tối nay!

-Karena-Kori-

“Tên mình là Kori...Kori Anders.Mình đã tìm được danh tính thật rồi...”Kori cười.

“Đúng!”Rachel nói và họ ôm nhau.

“Nhưng cậu có tìm được gì về Richard Grayson không?”Karena hỏi.

“Không.”

Nụ cười của Kori nhanh chóng phai đi.

“Tớ xin lỗi.”

”Không sao đâu.Tớ đã rất vui rồi.Tớ còn biết được cả tên thật của mình.Mà tiện thể,sao cậu tìm được những việc này?

“Himitsu.”

“Và có nghĩa là...?”

“Bí mật ở tiếng Nhật.”

“Cậu hay đi chơi với Yoshika dạo này đúng không?Cậu đúng là,quên cả bạn bè rồi!”

“Không!Tớ xem nhiều anime thôi.”Rachel nói,rồi cả hai người đều cười khúc khích.

-7:30h tối-

“Tôi đã sẵn sàng để đi rồi.”Kori cười.

Mặt Robin đỏ lên chút xíu,nhìn cô gái dễ thương anh đã tìm kiếm cả cuộc đời,nó trông như...

“Uhm...cô trông rất lộng lẫy.”

“Cảm ơn.”Cô cười lần nữa nhưng lần này đi cùng với một chút đỏ mặt,nó làm cho cô trông càng dễ thương hơn.

“Này,cô đã nhìn thấy tôi bao giờ chưa,trước khi tôi biết cô là vợ chưa cưới của tôi?”

“Không hẳn,tại sao anh lại hỏi thế?”

“K-không có gì,chỉ hỏi thôi.Đi nào.”

“Được thôi!”

Có rất nhiều người hóa trang thành các cặp đôi nổi tiếng và huyền thoại. Đa số sự chú ý đều dành cho Kitten Moth và anh trai cô Kevin, họ hóa trang thành Aphrodite và Ares. (Vì không có ai mời Kitten đi và những người Kevin mời đều từ chối anh nên họ quyết định sẽ đi cùng với nhau.) Bộ đồ Aphrodite của Kitten không phải từ trường hay các trường khác, mà nó từ nhà thiết kế nổi tiếng Greek, và cô ấy khá tự hào về bộ váy của mình.

Nhưng cô vẫn không có được sự chú ý của chàng trai mà cô muốn nhất, Robin Wayne. Cô rất tức giận, và kết thúc với việc đổ nước nho lên váy làm Kitten khóc và bỏ về nhà.

Robin đang ngồi cạnh Kori ở cuối căn phòng nói chuyện.

“...Và rồi tôi nói: Cậu làm sao vậy?”

Kori cười một ít.

“Anh thực sự nói vậy à?”

“Đúng!” Anh cười. Bỗng nhiên, kí ức về Kori hiện lên trong đầu anh.

“Uhm, cô có biết Kori Anders không?”

“Có...tôi...là cô ấy.”

“Và Richard Grayson, cô có biết gì về anh ta không?”

“Có, nhưng tôi không có kỉ niệm nào về anh ấy cả, mà tại sao anh lại biết anh ấy?”

“Để trả lời câu hỏi của cô, tôi sẽ kể cho cô một câu chuyện.

5 năm trước, có một cậu bé và cô bé

yêu nhau, nhưng họ không nói cho nhau biết. Khi họ cuối cùng cũng nhận ra được tình cảm của họ, họ đã bị chia rẽ, bằng cách nào đó, cả hai người đều bị tai nạn và quên mất về nhau. Nhưng những kí ức vẫn không bị phai mất, nó cháy trong trái tim họ. Khi họ được gặp lại nhau, không biết gì về người kia, họ đã có rất nhiều hiểu lầm và họ bắt đầu ghét nhau. Nhưng cậu bé đã tìm ra sự thật bây giờ, ngồi đây, ước rằng người con gái đó cũng nhớ về anh.

Vậy câu chuyện thế nào?”

Nước mắt bắt đầu chảy xuống từ mắt của Kori. Richard Grayson, chàng trai mà cô tìm rất

lâu, bây giờ đang ngồi trước mặt cô, ngay tại đây!

“...Anh là...Richard?” Cô nói nhỏ.

Richard gật đầu và hôn nhẹ lên môi cô.

“Điều mà anh muốn nói với em từ rất lâu là...Anh yêu em!”

“Em cũng vậy”

Theo dõi từ xa, Yoshika, Rachel, và Garfield nhìn cặp đôi cuối cùng cũng được hội ngộ.

“Rachel và Garfield, cảm ơn đã giúp tôi nói được tên thật của họ, tôi không thể tự làm được,” Yoshika nói.

“Không cần đâu, nhìn thấy cô chủ của tôi hạnh phúc là được.” Rachel trả lời.

“Đây cũng vậy, với lại Robin cũng nhờ tổ tìm Kori cho cậu ấy mà.” Garfield cười.

Đôi khi có những thứ tồn tại mãi mãi,

Những kí ức đó,

Nó là một trong những khoảng thời gian,

Và trở thành “Kí ức”

...Hãy nhớ về khoảng thời gian đó, vì nó sẽ thành Kí ức, Mãi mãi...

...The End...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-ay-la-vo-chua-cuoi-cua-toi>